

schild idem, achter concaaf; achterlijf 5-lobbig; middellob klein. — *Totanus flavipes*. — Guyana.

Alloptes gambettae Oudms. ♂, 380 μ ; als *All. crassipes*, doch voorschild achter trochanteres II uitgebogen; op deze verbredingen staan de prosoomaharen. Hyalien achterlapje vierlobbig. — *Totanus totanus* (L.). — Bengalen.

Alloptes ditrichus nov. sp. ♀, als *All. bisetatus* Hall., doch 360—368 μ lang en 120—128 μ breed, met achterzijdeschilden, sikkelvormige schouderbladschildjes en korte pooten. — *Totanus flavipes*. — Guyana.

Dermatophagoides Bogdanow, 1864, type *D. scheremetewskyi*, is synoniem met *Pachylichus* Can., 1894; treedt dus daarvoor in de plaats.

Psoroptinae nov. subfam. Canestrini bezigt dezen naam in plaats van *Sarcoptinae*. Ik wensch haar te behouden, doch slechts voor *Psoroptes*, *Chorioptes*, *Caparinia* en *Otodectes*; deze missen verticaal-haren. Tot de *Acarinae* (= *Sarcoptinae*) reken ik dus slechts *Acarus* (= *Sarcoptes*), *Cnemidocoptes*, *Prosopodectes* en *Notoedres*, alle met verticaal-haren.

Psoralginae nov. subfam. voor *Psoralges* Trt.

Heteropsorinae nov. subfam. voor *Heteropsorus* Trt. et Neum.

Laminocoptinae nov. subfam. voor *Laminocoptes* Mègn.

Linobiinae nov. subfam. voor *Linobia* Berl.

A. C. OUDEMANS.

Wonderbaarlijke Arthropoden.

Door omstandigheden buiten mijn wil was ik helaas niet in staat zomervergadering der N. E. V. te Winterswijk bij te wonen, aan te zitten aan den gemeenschappelijken disch, en te genieten van de aldaar heerschende gezelligheid en vroolijkheid, die nog verhoogd werd door het loflied van onzen bard, Dr. A. J. van Rossum, op onzen milden schenker X. De dichter dezer hymne had echter de welwillendheid, mij een exemplaar van zijn lied te doen toekomen, zoodat ik toch, hoewel van de opgewekte feeststemming, eigen

aan de maaltijden der Nederlandsche Entomologen, verstoken, mij laven kon aan den tintelenden humor, die, zooals bekend is, onafscheidelijk verbonden is aan de mededeelingen en geschriften van ons medelid voornoemd.

Hun, die geene gelegenheid hadden dit loflied te lezen (of te hooren!), zij hierbij medegedeeld, dat daarin ook bezongen werd een kever, zóó merkwaardig, dat de ontdekking daarvan het geheele, op vaste grondslagen opgeworpen coleopterologische gebouw, met alle aan de duizend en meer zich daarin bevindende werktafels ijverig studeerenden op zijne grondvesten deed dreunen. Het wonderdiertje heet *Ignotus aenigmaticus* en werd door Miss Annie Trumbull Slosson in eene doos met resten van gedroogde insecten gevonden, blijkbaar met de aanwezige *Anthrenus*-soorten en andere verwoesters bezig zijnde den eenmaal wellicht kostbaren inhoud te vernielen. Deze «vleugellooze onbekende raadselachtige» geleet op eene mier, en daar de vindster niet met zekerheid kon opmaken of zij met een Hemipteron, Hymenopteron of Coleopteron te doen had, zond zij exemplaren er van aan de heeren Liebeck in Philadelphia, Frederik Blanchard, Schwarz en Fall; en Blanchard zond er van aan Henshaw in Cambridge; en Fall zond ze aan Dr. Sharp in Cambridge. En allen zijn 't eens geworden, dat het diertje een Coleopteron is, maar over de plaats in het systeem zijn ze nog steeds in het onzekere. Wie er meer van weten wil, leze «The Canadian Entomologist», vol. 35, no. 7, p. 183—187.

De lezing van dit stukje bracht mij eenige andere «conundrums» in herinnering. De oudere Entomologen herinneren zich zeker nog wel den schok, die zich door de entomologische gelederen der geheele wereld voortplantte na de ontdekking van *Platypsyllus castoris* door ons medelid Ritsema. Heel wat pennen zijn in beweging geweest, om de stellingen te verdedigen «Het is een vloo» en «Het is een kever» De verzameling geschriften hierover vormt een boekdeel. Het staat nu vast, dat *Platypsyllus* een kever is.

Literatuur: C. Ritsema Cz. in Pet. Nouv. Ent. Vol. 1 no. 6 en no. 10, 1869. — C. Ritsema Cz. in Tijdschr. Ned. Ent. Ver. Verslag Zomervergadering, 1869. — Westwood in Entom. Monthly Magazine,

1869. — Anonymus in Amer. Naturalist, vol. 4, 1864, p. 443. — Lucas in Ann. Soc. Ent. France, 5e ser. vol. 1, 1871, Bull. p. LXIX. — Le Conte in Proc. Zool. Soc. London, 1872, p. 799—804. — Le Conte in Nature, vol. 6, 1872, p. 162. — Le Conte in Pet. Nouv. Ent. vol. 1, no. 82, 1873, p. 328—330. — Anonymus in Amer. Naturalist, vol. 8, 1874, p. 427—428. — Anonymus in Entomologist, vol. 7, 1874, p. 293 - 294. — Enz., enz., enz. —

Weer een ander! De heer Haviland vond in nesten van *Termes natalensis* in Natal zonderlinge parasieten; de ♂♂ meten 1 mm., de ♀♀ 2,4 mm.; hij zond ze aan ons medelid Erich Wasmann, S. J.; deze stelde ze ter beschikking van de heeren Breddin en Börner te Berlijn. Het resultaat van hun onderzoek is, dat «Die systematische Stellung des höchst sonderbaren Insectes ist schwer genau zu präcisiren. Mit einem Rhynchoten hebben wir es zweifellos zu thun, da das Fehlen der Cerci, die Lage und Gestalt der Maxillarstipites, sowie der Bau der Fühler es dieser Insectenordnung zuweisen. Wären Cerci ausgebildet, so könnte man vielleicht versucht sein, es den Dipteren einzureihen, zu denen es aber sicherlich nicht gehören kann»; en verder «Vielleicht haben wir in *Thaumatoxena wasmanni* einen selbständigen Abkömmling der Ursprünglichsten *Auchenorrhynchen* (*Homoptera*) vor uns». (Sitzungs-Berichten der Gesellschaft naturforschender Freunde, Jahrg. 1904, N°. 5, p. 84—93.)

Koenenia mirabilis is de naam van een niet minder zonderling Sicilaansch en Calabrisch diertje. Het is nog geen millimeter groot, en gelijkt het meest op een Draadschorpioen (*Thelyphonus*). Het behoort in geen der thans bekende Arachniden-afdeelingen thuis; vandaar dat de vinder, Grassi, een nieuwe orde schiep *Microthelyphonida*. Zeer waarschijnlijk zijn de *Microthelyphonida*, waarvan later een nog oorspronkelijker vertegenwoordiger in Texas gevonden werd, het naast verwant aan een uitgestorven oer-Arachniden groepje, waartoe o. a. *Sternarthron* van de Witte Jura van Eichstädt behoort.

Literatuur hierover: Grassi in Naturalista Sicil. vol. 4, p. 127—133 (1885). — Grassi in Bull. Soc. Entom. Ital. vol. 18, p. 153—

173 (1886). — Hansen und Sorensen in Entom. Tidskr. vol. 18, Heft 4, p. 223—240 (1897). — Haase in Zeitschr. Deutsch. geolog. Gesellsch. Jhg. 1890, p. 625—657. — Wheeler in The American Naturalist, vol. 34, n°. 407 (1900). — Börner in Zool. Anz. vol. 24, n°. 652, p. 537—555 (1901). — Börner in Verh. Deutsch. Zool. Gesellsch. 1902, p. 214—215.

Minstens even merkwaardige puzzles zijn de 1,25—3,75 mm. groote *Opilionacarus*, waarvan reeds drie soorten bekend zijn. Reeds aan den naam hoort ge, dat we hier te doen hebben met een lang gezochte «missing link» tusschen *Opilioniden* en *Acari*! Zij werden gevonden in Algiers, in Sicilië en in Zuid-Arabië. Literatuur: C. With in Comptes rendus du Congrès des Naturalistes et Médecins du Nord. Section VI, p. 4. Helsingfors 1904. — C. J. With in Videnskabs Meddelelser fra den Naturh. Foren. I Kjöbenhavn, 1904, p. 137—192.

Entomologen! Er is nog heel wat in de schuilhoekjes van onzen aardbol verborgen, wat uit een natuurhistorisch oogpunt vrij wat merkwaardiger is dan *Dinomys*, *Notoryctes* en *Okapia*!

A. C. OUDEMANS.

Eene imago van *Smerinthus populi* L. uit eene aangestoken rups.

Het vorige jaar vond ik eene rups van *Sm. populi* L., die op de bovenzijde van eene der voorste ringen, rechts van het ruggevat, het bewijs droeg van infectie door een parasiet. Daar ik den parasiet wilde kweken, verzorgde ik de pop van deze rups op de gewone wijze, doch verkreeg op 6 Juni j.l. in plaats van den parasiet den vlinder. Deze is echter op zeer eigenaardige wijze verkreupeld. Behalve kleinere afwijkingen in vleugelvorm en teekening, vertoont hij n.l. aan de rechterzijde (dus aan den geïnfecteerden kant) een achtervleugel, die aan de punt zoodanig is uitgesneden, dat ongeveer een derde van het vleugelvlak verloren is gegaan, terwijl daarentegen de voorvleugel aan den rechterkant